

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **H. B.** státní příslušnost Ukrajina,
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Purkyňova 6

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR,**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.5.2018, č. j. MV-52514-2/OAM-2018, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11.5.2018 č. j. MV-52514-2/OAM-2018 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 6.800 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou ze dne 13.6.2018 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11.5.2018 č. j. MV-52514-2/OAM-2018, jímž žalovaný správní řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 9.5.2018 dle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zastavil.
2. Žalobce odkazem na závěry Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č. j. 3 Azs 6/2011, které citoval, uvedl, že ani další opakovanou žádost o mezinárodní ochranu nelze posuzovat bez ohledu na eventuální hrozbu pronásledování nebo vážné újmy. Žalobce citoval na ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu a dále uvedl, že je zcela evidentní, že pro vyhodnocení toho, zda nedošlo k podstatným změnám okolností vztahujícím se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v ust. § 12 nebo § 14a zákona o azylu, je zapotřebí zvážit rovněž to, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu žadatele, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti. Pouze tímto způsobem lze totiž vyloučit eventuální hrozbu pronásledování nebo vážné újmy pramenící např. z nově vypuknuvšího válečného konfliktu nebo přírodní katastrofy. Žalobce namítal, že žalovaný otázku, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nijak netematizoval. Tímto rozhodnutím zatížil zřetelnou vadou nezákonnosti, pro kterou nemůže obstát.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že v současném třetím řízení, vedeném jakožto další opakovaná žádost, posoudil žádost žalobce a porovnal ji s jeho tvrzeními z předchozích žádostí a dospěl k závěru, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti a nepoukázal na žádnou podstatnou změnu v zemi původu od jeho minulého řízení. V rozhodnutí je jasně uvedeno, že ani správní orgán neshledal takové okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven pronásledování či hrozbě vážné újmy. Z uvedeného je zřejmé, že se žalovaný zabýval případem žalobce i situací v zemi původu na podkladě všech spisových materiálů i informací o zemi původu, které jsou součástí předchozího spisu a ze kterých nevyplývá nic, že by na Ukrajině došlo tak v krátkém mezidobí k zásadní změně politické či bezpečnostní situace, která by vyžadovala opětovné meritorní posouzení žádosti žalobce.
4. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o věci bez nařízení jednání.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že je nutno rozhodnutí žalovaného pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
6. Ze správních spisů bylo zjištěno, že žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11.5.2018 č. j. MV-52514-2/OAM-2018 zastavil řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 9.5.2018 dle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný vycházel z toho, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 9.5.2018 je již čtvrtou v pořadí. Ze správního spisu plyne, že poprvé podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany 30.9.2000, řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-1554/VL-07-2000. Rozhodnutím žalovaného ze dne 18.12.2000,

které nabylo právní moci 16.2.2001 žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana. Rozklad proti tomuto rozhodnutí byl zamítnut. Podruhé požádal žalobce o udělení mezinárodní ochrany v České republice 4.9.2001, řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-8831/VL-10-2001. Rozhodnutím žalovaného ze dne 22.10.2001, které nabylo právní moci 21.12.2001 byl návrh zamítnut jako zjevně nedůvodný, rozklad podaný žalobcem proti tomuto rozhodnutí byl zamítnut. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce k soudu žalobu, přičemž následně bylo soudní řízení zastaveno. Potřetí žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany v České republice 13.12.2016. Řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-1061/ZA-ZA11-2016. Rozhodnutím žalovaného ze dne 19.6.2017, které nabylo právní moci 11.7.2017 žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana. Proti rozhodnutí podal žalobce u krajského soudu žalobu, která byla rozsudkem ze dne 27.10.2017, který nabyl právní moci 27.11.2017 zamítnuta. Kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí byla Nejvyšším správním soudem 4.4.2018 odmítnuta pro nepřijatelnost.

7. V žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 11.5.2018 č. j. MV-52514-2/OAM-2018 žalovaný předně učinil závěr, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 9.5.2018 je další opakovanou žádostí ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Dále citoval ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu a uvedl, že posoudil důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany. Následně dospěl k závěru, že žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v České republice žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu, a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Na základě uvedeného dospěl k závěru o naplnění podmínek ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu, a řízení o další opakované žádosti žalobce zastavil.
8. Podle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma, ministerstvo řízení usnesením zastaví.
9. Podle ust. § 2 odst. 1 písm. g) téhož zákona, pro účely tohoto zákona se rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany druhá opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a všechny žádosti následující po ní.
10. Krajský soud předně konstatuje, že předmětem jeho přezkumu bylo rozhodnutí žalovaného o další opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Jednalo se v pořadí o čtvrtou žádost. Krajský soud odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č. j. 9 Azs 185/2017-38 ze dne 3.10.2017, v němž Nejvyšší správní soud učinil závěr, že odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní

ochrany podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, jako je tomu v nyní projednávané věci, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že zvlášť pečlivý musí být postup ve vztahu k posouzení relevantních změn v zemi původu cizince, neboť správní orgán se jimi zabývá bez ohledu na tvrzení výslovně uvedená v žádosti a podstatnou roli v tomto ohledu hraje také čas, který v mezidobí uplynul. I v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají, konec citace.

11. Z výše citovaného žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že v něm zcela absentuje vyjádření žalovaného k situaci v zemi původu žalobce. Žalovaný se omezil toliko na konstatování, že žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v České republice žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu, a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ovšem žalovaný neuvedl, na základě jakých podkladů neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce byl v zemi původu vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy, tedy proč k relevantní změně v zemi původu nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají.
12. Za tohoto stavu soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je postiženo vadou řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť není dostatečně odůvodněno ohledně relevantních změn situace v zemi původu žalobce, proto žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu podle § 78 odst. 1 a odst. 4 s.ř.s. vrací k dalšímu řízení.
13. Krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 6.800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku dle § 160 odst. 1 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., v platném znění (aplikovaného dle § 64 s.ř.s.) k rukám zástupce žalobce dle § 149 odst. 1 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., v platném znění (aplikovaného na základě § 64 s.ř.s.). Náklady řízení sestávají z nákladů za právní zastoupení žalobce advokátem, a to za dva úkony právní služby po 3.100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 a § 12 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to za přípravu a převzetí zastoupení a sepsí žaloby, dvou režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Náklady řízení tak činí celkem 6.800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.07.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně